

(B1697) hoger beroep door de
Gewestelijke Stedenbouwkundige
Inspectie (eiser tot herstel)
Klanten

vonnis nr. 3854 F°

VONNIS

nummer: 3854

datum: 27.6.2011

De Rechtbank van eerste aanleg van het gerechtelijk arrondissement Antwerpen, kamer 1C, rechtdoende in correctionele zaken, heeft het volgende vonnis uitgesproken:

Notitie nummer: AN66.L9.2983-02

ZAAK I

in zake van **HET OPENBAAR MINISTERIE:**

TEGEN:

- 1 bestuurder vennootschap
geboren te op
wonende te
Belg
- 2 ingeschreven in de Kruispunt Bank der Ondernemingen met nummer met uitbatingszetel
- 3 ingeschreven in de Kruispunt Bank der Ondernemingen met nummer met uitbatingszetel te:

BETICHT VAN:

te

de eerste, de tweede en de derde,

Hetzij door de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering rechtstreeks te hebben meegewerkt, hetzij door enige daad tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat de misdaad of het wanbedrijf

zonder hun bijstand niet had kunnen worden gepleegd,

A.

- I. Bij Inbreuk op de artikelen 44, 64, 65 en 69 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikelen 42, 66, 67, 68, 69 en 71 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996), thans strafbaar gesteld overeenkomstig de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de tweede, als eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd,

de eerste en de derde, die als gevolmachtigde van de eigenaar de werken hebben uitgevoerd of opdracht hebben gegeven tot deze werken,

op het onroerend goed gelegen te gekadastreerd als

met een totale oppervlakte van 54897 m²
eigendom van
bij akte verleden op 20 maart 1984,

de hierna vermelde werken, omschreven in artikel 44 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van de ruimtelijke ordening en van de stedenbouw (artikel 42 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening gecoördineerd op 22 oktober 1996) en in artikel 99 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening,

a) de eerste en de derde, tussen 1 januari 1990 en 15 september 1999, in meerdere malen, op niet nader te bepalen data te hebben uitgevoerd:

- een paardenstal in hout (nr 1) met deels platroofingdak, deels golfplaten zadeldak;
- een paardenstal in hout (nr 2) met golfplaten zadeldak;
- een openluchtzwembad bij woning 3;
- een garage in metselwerk en plat dak opgetrokken rechts van het hoofdgebouw (woning 2);
- een garage met aanbouw en plat dak in metselwerk opgetrokken links van het hoofdgebouw (woning 2);
- een houten carport (naast woning 3);

- het opdelen van woning 2 als meergezinswoning in appartementen;
- de aanleg van verschillende verhardingen in klinkers rond en naar woning 3 (orangerie) woning 1 en paardenstal 3 (villa met bijhorende paardenstal) en paardenstal 1;
- het creëren van loopweides door het rooien van een niet nader bepaald aantal hoogstammen (o.a. beuken)

b. de tweede, van 16 september 1999 tot en met 30 april 2000 te hebben in stand gehouden,

de sub I.a) vermelde werken en vergunningsplichtige handelingen.

met de verzwarende omstandigheid dat tweede en derde beklagden rechtspersonen zijn en eerste beklagde vastgoedmakelaar of een persoon is die in de uitoefening van hun beroep of activiteit, onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of rechtspersonen respectievelijk een persoon zijn/is die bij die verrichtingen als tussenpersoon zijn opgetreden, bij de uitoefening van hun/zijn beroep;

- II. Bij inbreuk op de artikelen 99, 146, 147, 148 en 149 van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening, zoals gewijzigd door het decreet van 4 juni 2003 (B.S. 22.08.2003), houdende wijziging van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening wat het handhavingsbeleid betreft,

zonder voorafgaandelijke schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen,

de tweede, als eigenaar, die de opstelling van een vaste of verplaatsbare inrichting hebben toegestaan of gedoogd;

de eerste en de derde, die als gevolmachtigde van de eigenaar de werken hebben uitgevoerd of opdracht hebben gegeven tot deze werken,

op het onroerend goed hoger vermeld sub I

- a) de eerste en de derde, tussen 2 mei 2000 en 8 maart 2002 te hebben uitgevoerd:

- het reliëf aanmerkelijk te hebben gewijzigd door de aanleg van een (nieuwe) aarden berm (geluidswal)

- b) de tweede, vanaf 9 maart 2002 tot minstens 2 augustus 2006 te hebben in stand gehouden,

namelijk voorzegde sub II.a) aarden wal

- c) de tweede, van 1 mei 2000 tot minstens op 2 augustus 2006 verder in stand te hebben gehouden,

de wederrechtelijke constructies en vergunningsplichtige handelingen omschreven onder tenlastelegging A.I.a)

met de verzwarende omstandigheid dat tweede en derde beklagden rechtspersonen zijn en eerste beklagde vastgoedmakelaar of een persoon is/zijn die in de uitoefening van hun beroep of activiteit, onroerende goederen kopen, verkavelen, te koop of te huur zetten, verkopen of verhuren, bouwen of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpen en/of opstellen of rechtspersonen zijn respectievelijk een persoon is die bij die verrichtingen als tussenpersoon zijn/is opgetreden, bij de uitoefening van hun/zijn beroep;

B. de eerste en de tweede, van 23 februari 1999 tot 18 juni 2001,

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 12, 15 tot 32, 37, 54, 56 1° lid, 58 en 59 van het Decreet van 2 juli 1981 (B.S. 25.07.1981) betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, spijs het verbod, afvalstoffen - zijnde elke stof of elk voorwerp waarvan de houder zich ontdoet, voornemens is zich te ontdoen of zich moet ontdoen - achtergelaten of beheerd te hebben in strijd met de voorschriften van het decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, namelijk 2 autowrakken merk en allerlei bouwafval (ijzer, hout, bakstenen);

C. de eerste en de tweede, op 15 december 1999,

Bij inbreuk op de artikelen 2, 3, 4, 39 en 40 van het decreet van 28 juni 1985 betreffende de milieuvergunning en op artikel 5 § 1 van het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van het Vlaamse reglement betreffende de milieuvergunning (VLAREM) van 6 februari 1991, zonder voorafgaande en schriftelijke vergunning van de bevoegde overheid een als hinderlijk ingedeelde inrichting die behoort tot de eerste of tweede klasse te hebben geëxploiteerd, namelijk:

rubriek 9.4.3.a. (Vlarem I): *"inheemse grote zoogdieren (paard- en runderachtigen), stallen voor inheemse grote zoogdieren, inzonderheid paarden, koelen, runderen waaronder verstaan één of meer gebouwen en/of installaties waarin grote zoogdieren andere dan varkens of mestkalveren gefokt of gehouden worden, in een ander gebied dan deze vermeld onder b) en c), met plaatsen voor 5 tot 200 gespeende dieren"*

namelijk: er zijn stallen op het terrein aanwezig die plaats bieden aan meer dan tien paarden.

Gezien het bewijs van overschrijving van de dagvaarding van beklagden door de bewaarder der Hypotheken kantoor te dd. 3 augustus 2007

en in zake van notitie nummer: AN66.99.778-06

ZAAK II

in zake van :

DE GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE
INSPECTEUR

voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest,
met kantoren gevestigd te
1000 Brussel, Koning Albert II-Laan 20 bus 7

-rechtstreeks dagende partij-

*- borg betaald ten belope van 125,00 EUR dd. 22 septem-
ber 2008 -*

TEGEN:

1
bestuurder van vennootschappen.
geboren te op
wonende te

2.
ingeschreven in de Kruispuntbank van Ondernemingen
onder het ondernemingsnummer
waarvan de vennootschapszetel gevestigd is te

3. de vennootschap naar vreemd recht

waarvan de zetel gevestigd is te

-rechtstreeks gedaagde partijen-

en in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie;

Gedaagd bij exploit van gerechtsdeurwaarder

met stand-

plaats te dd. 2 augustus 2006

De rechtstreekse dagvaarding luidende als volgt :

Aangezien op het terrein gelegen te

volgende constructies werden opgericht en/of instandgehouden:

1. een paardenstal, deels met plat dak (10m x 10m x 3m h) en deels met zadeldak (9,50m x 8m x 4m nokhoogte) = paardenstal 1;
2. een paardenstal met zadeldak (5,80m à 7,20m x 12,95m x 3m h) = paardenstal 2;
3. een gemetste villa met zadeldak in zink en een gevelbreedte van ongeveer 42m, door als 'orangerie' omschreven = woning 3;
4. een villa (24,6m x 15m) met bijhorende paardenstal (25,90 à 32,90 m x 32,90m x 8,5m) en berghok (5,50m x 4,80m) = woning 1 en paardenstal 3;
5. een carport (6m x 6m) met berging (5m x 2m) op ongeveer 15 meter van woning 3;
6. een verharding naar en rond woning 3, naar en rond woning 1 en stal 3, naar en rond stal 1;
7. twee aanbouwen links (7 à 9m x 19m) en rechts (7,20m x 5,90m x 4m h) van de bestaande en vergunde kasteelvilla = woning 2;
8. de opdeling van woning 2 (de kasteelvilla) als meergezinswoning door de creatie van appartementen;
9. een geluidsberm;
10. het verleggen van het wegtracé van de inrit;
11. een vijver bij woning 3;
12. een zwembad bij woning 3;
13. de ontbossing voor de oprichting van voormelde constructies en voor de aanleg van "loopweiden";
14. een ovaalvormig zwembad bij woning 2;

Aangezien dient verwezen te worden naar art. 99 §1 van het Decreet van 18 mei 1999;

Aangezien het terrein overeenkomstig het Gewestplan (goedgekeurd op 3 oktober 1979) gelegen is in natuurgebied;

Aangezien dient verwezen worden naar o.m. de volgende processen-verbaal:

- nummer d.d. 14 juli 1989 van de gemeentepolitie (woning 1 + stal 3 in uitvoering);
- nummer d.d. 11 maart 1992 van de gemeentepolitie (woning 3);
- nummer d.d. 15 december 1999 van

- (3 woningen, 3 stallen, verhardingen, geluidsberm, ontbossing):
- nummer d.d. 11 juli 2000 van
 - nummer d.d. 13 april 2001 van de Federale Politie
 - nummer d.d. 24 januari 2002 van de Lokale Politie
 - nummer d.d. 26 augustus 2002 van de Technische Dienst

Aangezien de wederrechtelijke constructies:

- woning 1;
 - stal 3;
 - en de geluidsberm;
- reeds onder last van een dwangsom ingevolge het arrest van 18 juni 2003, in kracht van gewijsde getreden na verwerping van het cassatieberoep op 3 februari 2004, werden verwijderd;

Aangezien de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest zijn herstellvordering op 14 januari 2004 overmaakte aan het Ambt van de heer Procureur des Konings te Antwerpen en het dossier aldaar gekend staat onder het notitie-nummer AN.66.L9002983-02;

Aangezien deze herstellvordering, ingediend voor de oprichting van de Hoge Raad voor het Herstelbeleid, bijgevolg ressorteert onder de overgangsregeling van art. 198 bis, 2de lid DRO; dat zij niet is onderworpen aan een voorafgaand eensluidend advies in de zin van art. 149 § 1, 1ste lid DRO;

Aangezien de natuurgebieden ruimtelijk kwetsbare gebieden zijn in de zin van art. 146, 3de en 4de lid DRO, zodat niet alleen de oprichting doch ook de loutere instandhouding van de kwetsieuze constructies nog steeds strafbaar is gesteld;

Aangezien de feiten, gepleegd in natuurgebied, een ongemeen flagrant karakter hebben;

Aangezien eerste en tweede hiernagedaagden de opdrachtgevers zijn van de kwetsieuze wederrechtelijke werken en derde hiernagedaagde de eigenaar is van het terrein;

Aangezien de GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE INSPECTEUR voor het grondgebied van het Vlaamse Gewest overeenkomstig art. 149 § 1, eerste lid van het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening het herstel van de plaatsen in de vorige staat vor-

dert op de wijze zoals hierna beschreven en dit binnen een termijn van maximaal één jaar vanaf het in kracht van gewijsde treden van het vonnis, onder verbeurte van een dwangsom per elke individuele veroordeelde van 1.000,00 euro per dag dat het bevolen herstel niet zou zijn uitgevoerd, waarbij géén dwangsom termijn in de zin van art. 1385 bis Ger. W. wordt uitgesproken;

Aangezien de stedenbouwkundige inspecteur conform art. 149 en 151 DRO beschikt over de rechtsvordering tot herstel namens de gemeenschap, benadeelde van het misbedrijf; dat deze rechtsvordering de stedenbouwkundige inspecteur vooreerst in de mogelijkheid stelt zich conform art. 67 Sv. voor de strafrechter als 'eiser tot herstel' aan te melden 'in elke stand van het geding, tot de sluiting van de debatten'; dat de hoedanigheid van 'eiser tot herstel' of 'publieke burgerlijke partij' echter evenzeer inhoudt dat de stedenbouwkundige inspecteur de mogelijkheid heeft om autonoom de strafvordering samen met de publieke rechtsvordering tot herstel bij de strafrechter aanhangig te maken via rechtstreekse dagvaarding conform art. 64, 2de lid Sv. (Concl. adv. gen. bij Cass., 24 februari 2004, www.cass.be/rolnr. overweging 20); dat geen enkele wettelijke of decretale bepaling de omvang beperkt van de aan de handhavende overheid namens het algemeen belang toevertrouwde rechtsvordering;

Aangezien het te vellen vonnis bovendien uitvoerbaar bij voorraad dient verklaard te worden;

Aangezien hierbij een recent uittreksel uit het plannenregister wordt mee betekend;

TEN EINDE :

- na toepassing van de Strafwet;

- gedaagden solidair, in solidum te horen veroordelen tot het herstel van de plaats gelegen te

voor het slo-

pen:

1. van de paardenstal, deels met plat dak (10 m x 10m x 3m h) en deels met zadeldak (9,50m x 8m x 4m nokhoogte) = paardenstal 1;
 2. van de paardenstal met zadeldak (5,80m á 7,20m x 12,95m x 3m h) = paardenstal 2;
 3. van de gemetste villa met zadeldak in zink een gevelbreedte van ongeveer 42m, door als "orangerie" omschreven = woning 3;
 4. van de carport (6m x 6m) met berging (5m x 2m) op ongeveer 15 meter van woning;
 5. van de twee aanbouwen links (7 á 9m x 19m) en rechts (7,20m x 5,90m x 4m h) van de bestaande en vergunde kasteelvilla = woning 2;
- dit alles telkens met inbegrip van de bodemplaat en fundamenteën, de verwij-

dering van de afbraakmaterialen van het terrein en het herstel van de plaats in de vorige staat;

Het herstel van het oorspronkelijk wegtracé van de inrit naar woning 2 en het slopen van de nieuw aangelegde verhardingen naar en rond woning 3 (vanaf het kruispunt van de inrit met de onverharde weg links), naar en rond woning 1 en stal 3, naar woning 2, naar stal 1, de verwijdering van alle afbraakmaterialen van het terrein en het herstel van de bodem in de vorige staat;

Het ongedaan maken van het gebruik als meergezinswoning/de opdeling in appartementen van woning 2 (de kasteelvilla);

Het dempen van de vijver bij woning 3;

Het slopen van de serre bij woning 3 met inbegrip van de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein en het herstel van de bodem in de vorige staat;

Het verwijderen van de onvergonde zwembaden bij woning 2 en woning 3 met inbegrip van de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein, het dempen van de bouwput en het herstel van de bodem in de vorige staat;

De herbebossing van het perceel met bosplantsoen van zomereik in een verband dat niet wijder is dan 2m x 2,5m;

En dit binnen een termijn van maximaal één jaar vanaf het in kracht van gewijsde treden van het vonnis, onder verbeurte van een dwangsom per elke individuele veroordeelde van 1.000,00 euro per dag dat het bevolen herstel niet zou zijn uitgevoerd, waarbij géén dwangsom termijn in de zin van art. 1385 bis Ger. W. wordt uitgesproken;

- zich bovendien te horen veroordelen tot de gerechtelijke intresten en de kosten van het geding;

-het te wijzen vonnis uitvoerbaar te horen verklaren bij voorraad, spijt welk rechtsmiddel ook, zonder zekerheidstelling en met uitsluiting van elk vermogen tot kantonnement;

oOOo

Gezien de stukken van het onderzoek;

Gelet op het tussenvonnissen van deze rechtbank en kamer dd. 25 mei 2009 waarbij beide zaken werden gevoegd en de heropening van de debatten werd bevolen;

Gehoord de rechtstreeks dagende partij in zaak II in haar middelen en besluiten. vertegenwoordigd door meester advocaat bij de balie te

Gehoord het Openbaar Ministerie in zijn vordering;

Gehoord eerste en derde beklagde in zaak I, tevens eerste en tweede rechtstreeks gedaagde partij in zaak II in hun middelen van verdediging, respectievelijk bijgestaan en vertegenwoordigd door meester advocaat bij de balie te kantoorhoudende te

Gehoord tweede beklagde in zaak I, tevens derde rechtstreeks gedaagde partij in zaak II in zijn middelen van verdediging, vertegenwoordigd door meester loco meester advocaat bij de balie te kantoorhoudende te

Na kennisname van de uitgebreide argumenten van beklagden en de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur weerhoudt de rechtbank de navolgende elementen.

* Met betrekking tot de uitgebrachte rechtstreekse dagvaarding van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur.

De rechtbank is van oordeel dat deze niet ontvankelijk is.

De strafvordering werd ingesteld door het openbaar ministerie, dewelke op 30 juli 2007 een dagvaarding uitbracht lastens beklagden, voor het uitvoeren van bepaalde wederrechtelijke werken zonder vereiste vergunning, en voor het instandhouden ervan, alsook voor milieubinbreuken.

De gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur heeft bij brief van 14 januari 2004 (st. 251-267) zijn herstellvordering ter kennis gebracht aan het openbaar ministerie.

Thans wordt een rechtstreekse dagvaarding uitgebracht door de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur voor inbreuken dewelke niet werden weerhouden in de dagvaarding van het openbaar ministerie.

De rechtbank meent dat de Stedenbouwkundige Inspecteur enkel vrijwillig kon tussenkomen als eiser in herstel, met betrekking tot de herstellvordering voor de inbreuken weerhouden in de dagvaarding van 30 juli 2007. Het instellen van de strafvordering behoort tot de bevoegdheid van het openbaar ministerie. De herstellvordering maakt deel uit van de strafvordering. Het openbaar ministerie stelt de strafvordering in, en kan middels de brief met de herstellvordering van de Stedenbouwkundige Inspecteur, de herstelmaatregel vorderen, evenwel enkel deze die betrekking heeft op de weerhouden inbreuken door het openbaar ministerie.

Ten overvloede benadrukt de rechtbank dat de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur persoonlijk geen belang heeft om een rechtstreekse dagvaarding uit te brengen en geen bevoegdheid heeft om de strafvordering in te stellen.

De rechtstreekse dagvaarding van de Stedenbouwkundige Inspecteur is niet ontvankelijk. De rechtbank weerhoudt immers de stelling van het Hof van Cassatie zoals geformuleerd in het arrest van 17 september 2008

* Met betrekking tot de ontvankelijkheid van de dagvaarding van het openbaar ministerie lastens tweede en derde beklagde.

De rechtbank benadrukt dat de Wet van 4 mei 1999 betreffende de aansprakelijkheid van de rechtspersoon in werking trad op 2 juli 1999.

Met betrekking tot derde beklagde is de dagvaarding niet ontvankelijk voor wat betreft tenlastelegging A1a) gezien de twijfel met betrekking tot de einddatum van de uitvoering van de werken.

Met betrekking tot tweede beklagde is de dagvaarding niet ontvankelijk voor de incriminatieperiode van tenlastelegging B wat betreft 23 februari 1999 tot 2 juli 1999.

* Met betrekking tot de verjaring van de strafvordering met betrekking tot de tenlasteleggingen B en C lastens eerste en tweede beklagde.

De rechtbank stelt vast dat de laatst nuttige stuitingsdatum voor deze inbreuken de kantschriften betreffen van het openbaar ministerie dd. 14 april 2004 (st. 272) en dd. 28 december 2004 (st. 275).

De inbreuken zijn verjaard, zodat ook de strafvordering met betrekking tot deze inbreuken vervallen is door verjaring.

* Ten gronde

- Met betrekking tot de tenlasteleggingen A1a lastens eerste beklagde en A1b lastens tweede beklagde.

Er bestaat enkel betwisting vanwege beklagden met betrekking tot de opdeling van de woning 2 als meergezinswoning in appartementen, het rooien van de bomen en de oprichting van het zwembad bij woning 2.

Enkel met betrekking tot dit zwembad wordt de stelling van beklaagden weerhouden. De datum van oprichting dateert van vóór de Stedenbouwwet van 29 maart 1962. Beklaagden worden hiervoor evenwel niet vervolgd door het openbaar ministerie. Het staat enkel vast dat eerste beklagde, zonder vergunning, de woning heeft opgedeeld in een meergezinswoning en bomen gerooid heeft zonder vergunning en dat tweede beklagde deze onvergunde toestand in stand hield.

De werken werden ook immers uitgevoerd, in natuurgebied, zodat de al dan niet vereiste vergunning nooit kon bekomen worden. Dit geldt ook voor de andere weerhouden wederrechtelijke constructies.

De rechtbank acht deze feiten onder tenlastelegging A1a lastens eerste beklagde en onder tenlastelegging A1b lastens tweede beklagde bewezen.

- Met betrekking tot de tenlasteleggingen A11a lastens eerste beklagde, A11b en A11c lastens tweede beklagde en A11a lastens derde beklagde.

Het betreft hier het aanleggen van een "nieuwe" aarden berm (geluidswand) en het instandhouden ervan.

Het betreft blijkbaar wel nieuwe werken aan de geluidsbem, dus andere dan waarvoor eerste beklagde reeds werd veroordeeld bij arrest van het Hof van Beroep dd. 18 juni 2003 (st. 257).

De rechtbank meent dat deze inbreuken voldoende blijken uit het strafdosier. De werken werden, in natuurgebied, uitgevoerd zonder vergunning en wederrechtelijk in stand gehouden.

De rechtbank acht de feiten A11a lastens eerste beklagde, de feiten A11a lastens derde beklagde en de feiten A11b en A11c lastens tweede beklagde bewezen.

- Met betrekking tot het aangevoerde eenheid van opzet cfr. art. 65 Sw. met de feiten zoals weerhouden in het arrest van 18 juni 2003 van het Hof van Beroep te Antwerpen.

De rechtbank weerhoudt dit niet, vermits bovendien ook niet blijkt uit geen enkel gegeven dat dit arrest kracht van gewijsde heeft (st. 258). De daar in weerhouden inbreuken dateren ook immers van mei 1989 tot juni 1994.

* Met betrekking tot de herstellvordering zoals geformuleerd bij brief van de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur dd. 14 januari 2004.

Het openbaar ministerie vordert ter zitting geen herstel. Bij tussenvonnissen van deze rechtbank dd. 25 mei 2009 werd navolgend onderzoek gevraagd aan het openbaar ministerie met betrekking tot het reeds uitgevoerde herstel door beklaagden.

Uit het navolgend PV en verslag met betrekking tot het plaatsbezoek door de Stedenbouwkundige Inspecteur en de politie te _____ blijkt dat al de wederrechtelijk opgerichte constructies dewelke werden weerhouden in de

dagvaarding van het openbaar ministerie werden verwijderd.
Met betrekking tot deze constructies is de herstellvordering zonder voorwerp.

Met betrekking tot de opdeling van woning 2 als meergezinswoning in appartementen wordt uitdrukkelijk door het openbaar ministerie geen herstel gevorderd. De rechtbank wijst de herstellvordering met betrekking tot deze inbeuken dan ook af.

Strafmaat

In het belang van een goede ruimtelijke ordening en goed leefmilieu dienen de opgelegde reglementen strikt te worden nageleefd.

Het blijkt dat beklaagden manifest deze reglementeringen niet hebben nageleefd, door in natuurgebied, wederrechtelijke werken uit te voeren, zonder vergunning, en deze wederrechtelijke constructies in stand te houden. Bovendien werd eerste beklaagde in het verleden reeds veroordeeld voor gelijkaardige feiten.

De navolgende straf wordt opgelegd teneinde beklaagden het besef bij te brengen dat zij de bestaande stedenbouw- en milieuwetgeving dienen na te leven. Rekening houdende met het tijdsverloop sedert de feiten wordt een deel van de straf opgelegd met uitstel.

De feiten A1a) en A1a) in hoofde van eerste beklaagde en de feiten A1b), A1Ib) en A1Ic) in hoofde van tweede beklaagde vermengen zich als zijnde gepleegd met éénzelve strafbaar opzet.

OM DEZE REDENEN, DE RECHTBANK,

Gelet op de artikelen 162, 185, 194, 195 van het Wetboek van Strafvordering, artikelen 1, 3, 5, 6, 7, 7bis van het Strafwetboek, artikelen 11, 12, 14, 31, 32, 34, 35, 36, 37 en 41 der wet van 15 juni 1935, gewijzigd door de wet van 3 mei 2003; de verordeningen van de Raad van de ministers nr. 974/98 dd. 3/5/1998 en nr. 1103/97 dd. 17/6/1997 en de wetten van 26/06/2000 en 30/06/2000 betreffende de invoering van de euro, artikelen 28, 29 der wet van 1 augustus 1985, gewijzigd door de wetten van 24 december 1993 en 22 april 2003, het KB van 19 december 2003 en de programmawet van 27 december 2004, en het KB van 31 oktober 2005; artikelen 3 en 4 der wet van 17 april 1878, artikelen 21, 22, 23, 25, 26, 27 van de wet van 17/4/1878, gewijzigd door artikel 25 van de wet van 24/12/1993, gewijzigd door de wetten van 11

december 1998 en 16 juli 2002 en door artikel 33 van de programmawet van 5 augustus 2003.

bij toepassing van de artikelen en wetsbepalingen zoals aangehaald in de voormelde tenlastelegging A van zaak I en bij toepassing van de artikelen 38, 40, 41bis, 65, 66 van het Strafwetboek.

Rechtdoende op tegenspraak

Stelt vast dat de rechtstreekse dagvaarding door de Gewestelijke Stedenbouwkundige Inspecteur niet ontvankelijk is.

Stelt vast dat de strafvordering voor de feiten A1a lastens derde beklaagde niet ontvankelijk is.

Stelt vast dat de strafvordering voor de feiten onder tenlastelegging B voor de termijn van 23 februari 1999 tot 2 juli 1999 lastens tweede beklaagde niet ontvankelijk is.

Stelt vast dat de strafvordering voor de feiten B en C vervallen is door verjaring.

VEROORDEELT :

- eerste beklaagde, hoofdens de vermengde feiten A1a) en A11a) tot een geldboete van **VIJFENTWINTIGDUIZEND EUR.**

Aangezien eerste veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een hoofdgevangenisstraf van meer dan twaalf maanden heeft opgelopen; dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelde te doen verhopen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8 der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van eerste veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden uitgezonderd een effectieve geldboete van **DUIZEND EUR**, of een vervangende gevangenisstraf van **DRIE MAANDEN.**

- tweede beklaagde, hoofdens de vermengde feiten A1b), A11b) en A11c) tot een geldboete van **TWEEDUIZEND EUR.**

- derde beklaagde, hoofdens het haar ten laste gelegde feit AIIa) tot een geldboete van **TWEEDUIZEND EUR.**

Aangezien tweede en derde veroordeelde vroeger geen enkele veroordeling tot een criminele straf of tot een geldboete van meer dan 24.000 EUR hebben opgelopen; dat in die omstandigheden een genademaatregel van aard is om de verbetering van deze veroordeelden te doen verhoppen;

Beveelt dat bij toepassing en binnen de perken van artikel 8, 18bis der wet van 29 juni 1964, gewijzigd door artikel 4 van de wet van 10 februari 1994, de tenuitvoerlegging van de geldboete uitgesproken ten laste van tweede en derde veroordeelde, wordt uitgesteld voor een termijn van drie jaar vanaf heden, uitgezonderd een effectieve geldboete van elk **DUIZEND EUR.**

Verplicht de drie veroordeelden, als bijdrage voor de financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders, tot het betalen van een bijdrage van elk 25 EUR, bij toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, gewijzigd door de wet van 26/06/2000 en de wet van 7 februari 2003, vermeerderd met 45 decimes, en gebracht op ieder 137,50 EUR.

Verplicht de drie veroordeelden tot betaling van elk 1/3 van de kosten van het geding belopende 232,44 EUR en, bij toepassing van artikel 91 van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950, tot een vergoeding van elk 31,28 EUR.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 7 februari 2003 de geldboete van 25000 EUR, vermeerderd wordt met 45 decimes, zodat die geldboete 137.500 EUR bedraagt.

Zegt dat bij toepassing van artikel 1 der wet van 5 maart 1952 gewijzigd door de wet van 7 februari 2003 de geldboeten van 2000 EUR, vermeerderd worden met 45 decimes, zodat die geldboeten elk 11000 EUR bedragen.

Bepaalt - voor wat eerste veroordeelde betreft - de duur van de gevangenisstraf waardoor de geldboete vervangen kan worden, bij gebrek aan betaling binnen een termijn vermeld in artikel 40 van het strafwetboek, op drie maanden;

Legt het herstel niet op om hoger vermelde reden.

oOOo

Verwijst de rechtstreeks dagende partij tot de kosten van haar aanstelling en van de rechtstreekse dagvaarding.

oOOo

Alles wat voorafgaat is, overeenkomstig de bepalingen der wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken, in de Nederlandse taal geschied.

Aldus gewezen door de hiernavermelde rechter die de zaak behandeld heeft en aan de beraadslaging heeft deelgenomen, en uitgesproken in openbare terechtzitting door de Voorzitter op zeventwintig juni tweeduizend en elf in aanwezigheid van het Openbaar Ministerie en de griffier.

AANWEZIG:

voorzitter van de kamer, enig rechter,
substituut-procureur des konings,
griffier.